

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/257/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317201546
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2317201546.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, proti žalovanému: J. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, X., o zaplatenie 1.343,65 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 19C/11/2017-74 zo dňa 28. júna 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu I. inštancie sa potvrdzuje.

II. Žalobcovi sa právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.343,65 eura s 5% úrokom z omeškania ročne od 23.07.2016 do zaplatenia a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Súd rozsudok po citovaní § 224 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení, § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) vecne odvodnil tým, že žalobca sa domáhal voči žalovanému (po pripustení zmeny žaloby uznesením č. k. 19C/11/2017-66 zo dňa 24.05.2018) zaplatenia sumy 1.343,65 eura s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaný dňa 08.07.2015 pri neuposluchnutí výziev príslušníka Policajného zboru v obci Veľké Úľany počas služobného zákroku spôsobil zranenie a následnú práceneschopnosť príslušníka Policajného zboru (kpt. Mgr. P.). Za toto konanie bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 47 ods. 1 písm. a) zák. č. 372/1990 Zb. rozkazom o uložení sankcie za priestupok číslo OU-GA-OVVS-2016/004093-2, právoplatného dňa 13.05.2016. Zranenie príslušníka Policajného zboru bolo uznané za služobný úraz a v zmysle zák. č. 328/2002 Z. z. a zák. č. 73/1998 Z. z. mu bola priznaná a vyplatená dávka úrazového zabezpečenia (bolestné) v sume 688 eur, náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s liečením v sume 3 eur a nemocenské dávky v sume 652,65 eura (PN od 08.07.2015 do 19.07.2015). Dávka úrazového zabezpečenia bola vyplatená odborom sociálneho zabezpečenia SPaSČaOÚ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky dňa 18.12.2015 a nemocenské dávky boli vyplatené žalobcom v mesiaci august 2015. Keďže dávky úrazového a a nemocenského zabezpečenia boli vyplatené v dôsledku služobného úrazu, ktorý spôsobil pri svojom protiprávnom konaní žalovaný, žalobca si uplatňuje vyplatené sumy voči žalovanému ako náhradu škody. Pred podaním žaloby na súd žalobca vyzval žalovaného výzvou na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 7 dní, ktorá mu bola doručená dňa 15.07.2016. Zo záznamu z incidentu zo dňa 08.07.2015 vyplýva, že príslušník PZ použil hmaty a chvaty, aby predviedol žalovaného, ktorý mal klásť odpor. Žalovaný neuposlúchol výzvu, vyšmykol sa z uchopenia, pričom sa zachytil rukami o barový pult. Od pultu ho príslušník PZ odtrhol a silným zovretím ho vytiahol z pohostinstva, avšak poškodený sa vzoprel a zaprel sa nohami do zeme a rukami o stôl. Uvedeným konaním maril služobný zákrok. Príslušníci PZ museli použiť väčšiu intenzitu hmatov a chvatov, žalovaný sa rozohnal rukami, pričom trafil pravú ruku

príslušníka PZ, následkom čoho došlo k zraneniu druhého prsta narazením, pôsobením sily strednej intenzity. V konaní nebol sporný rozsah vyplatených dávok poškodenému príslušníkovi policajného zboru, ktorý mal utpieť ujmu na zdraví v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného podľa rozkazu o uložení sankcie za priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1, písm. a) zákona o priestupkoch, a to neuposlušnosť výzvy verejného činiteľa pri výkone jeho právomoci, ktorého sa dopustil dňa 08.07.2015 v čase 9.00 hod. v pohostinstve Moruša, v obci Veľké Úľany, a to dávky nemocenského zabezpečenia, náhrady služobného platu počas dočasnej práceneschopnosti od 08.07.2015 do 19.07.2015 vo výške 652,65 eura a dávky úrazového zabezpečenia, náhrady za bolesť vo výške 688 eur a náhrady účelne vynaložených nákladov spojených liečením vo výške 3 eur. Žalovaný však tvrdil, že skutok sa nestal tak, ako ho opísal žalobca. V priebehu konania sa k veci viac nevyjadril. Z listinných dôkazov vykonaných v priebehu konania, predovšetkým z úradného záznamu zo dňa 08.07.2015, považoval súd za preukázané, že žalovaný spôsobil ujmu na zdraví príslušníkovi policajného zboru, ktorému následne vznikol nárok na výplatu dávok úrazového a nemocenského zabezpečenia špecifikovaných vyššie. Žalobca vyzval žalovaného k dobrovoľnej úhrade pohľadávky výzvou zo dňa 08.07.2016. Nakoľko výzvu žalovaný nesplnil, žalobca si uplatnil nárok súdnou cestou spolu so zákonným úrokom z omeškania (§ 517 ods. 2 OZ) 5 % ročne od 23.07.2016 do zaplatenia, t.j. odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí lehoty poskytnutej žalobcom na dobrovoľné plnenie.

2. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol síce úspešný v celom rozsahu, ale náhradu trov konania si neuplatnil a žiadne trovy mu zo spisu nevyplývajú, preto súd rozhodol tak, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

3. Proti rozsudku súd prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodu, že v čase rozhodovania súdom prvej inštancie 28.06.2018 sa objavil svedok, písomné dôkazy, ktoré môžu rozsudok zmeniť a žalovaný trvá na vykonaní týchto dôkazov na pojednávaní. Z uvedeného dôvodu žalovaný navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaný žiadnym spôsobom bližšie nešpecifikuje listinné dôkazy, ktoré navrhuje vykonať a neoznačil ani svedka, prípadne neuviedol na základe akých skutočností by mal byť rozsudok zmenený. Žalovaný počas konania komunikoval so súdom iba písomne, pričom podľa názoru žalobcu bol v spore pasívny a počas súdneho konania, prípadne ešte pred jeho začatím neuviedol žiadny konkrétny dôkaz, neoznačil svedka, prípadne neuviedol žiadnu právnu skutočnosť, ktorá by mala vplyv na právne posúdenie veci a prípadné zbavenie sa jeho zodpovednosti za škodu. Žalovaný odmieta zodpovednosť za svoje zavinené protiprávne konanie, ktorým spôsobil úraz a následnú práceneschopnosť príslušníka Policajného zboru, ktorý proti nemu vykonával služobný zákrok. Protiprávnosť konania žalovaného bola bez pochybností preukázaná a právne stanovená rozkazom o uložení sankcie za priestupok Okresného úradu Galanta číslo OU-GA-OVVS-2016/004093-2, právoplatným dňa 13.05.2016. V tomto priestupkovom konaní žalovaný neuviedol žiadne dôkazy a ani nenavrhol vypočuť svedka, ktorý by mohol v priestupkovom konaní svojím svedectvom mieru zavinenia žalovaného znížiť, respektíve ju vylúčiť a tým odôvodniť iné rozhodnutie vo veci priestupku. S poukazom na možnosť mimo súdneho zmieru bol žalovaný výzvou (do vlastných rúk) vyzvaný na náhradu škody, ktorá mu bola doručená dňa 15.07.2016, vyzvaný na náhradu škody v lehote 7 dní odo dňa doručenia. Do dňa podania žaloby neuhradil žalovaný náhradu škody a ani neoznámil spôsob jej vysporiadania. Ani po doručení tejto výzvy žalovaný neoznámil žalobcovi žiadne skutočnosti, prípadne dôkazy, ktoré by ho mohli zbaviť jeho zodpovednosti. Po vydaní platobného rozkazu podal síce žalovaný odpor, ktorý odôvodnil tým, že skutok sa nestal tak ako ho opisuje žalobca, avšak opätovne neuviedol žiadne dôkazy, prípadne neoznačil svedkov. Súd platobný rozkaz zrušil, nakoľko uznal vecné odôvodnenie odporu, s čím však žalobca nesúhlasí, nakoľko tvrdenie žalovaného, že skutok sa nestal tak, ako ho opisuje žalobca, nie je podľa názoru žalobcu riadne vecné odôvodnenie, pretože žalovaný neuvádza ani to ako sa mal skutok stať a neuvádza ani dôkazy, ktoré by iný priebeh skutku preukazovali. Vo veci bolo súdom nariadené niekoľkokrát pojednávanie, pričom žalovaný sa na žiadne z nich nedostavil, ním tvrdené dôkazy nepredložil ani písomne a taktiež nenavrhol ani vypočutie žiadneho svedka. Zo správania žalovaného je možné vyvodiť jeho snahu čo najdlhšie odďaľovať rozhodnutie súdu vo veci a tým aj náhrady škody, pričom z jeho strany neboli predložené žiadne právne relevantné dôkazy, ktoré by mohli rozhodnutie súdu vo veci zmeniť v jeho prospech. Rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 28.06.2018 považuje žalobca za vecne a právne správny, odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné a navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania na súde prvej inštancie, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie, odvolací súd sa s odôvodnením súdu stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

7. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia voči žalovanému (po pripustení zmeny žaloby uznesením č. k. 19C/11/2017-66 zo dňa 24.05.2018) sumy 1.343,65 eura s príslušenstvom titulom náhrady škody, ktorej výšku presne špecifikoval. Škoda vznikla žalobcovi tým, že žalovaný spôsobil zranenie a následnú práceneschopnosť príslušníka policajného zboru kpt. Mgr. P. P. a žalobca musel policajtovi vyplatiť dávky nemocenského a úrazového poistenia v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného, uznaného vinným zo spáchania priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch a to neuposlúchnutím výzvy verejného činiteľa pri výkone jeho právomoci.

8. Žalovaný v odvolaní namietal, že v čase rozhodovania súdom prvej inštancie 28.06.2018 sa objavil svedok a písomné dôkazy, ktoré môžu rozsudok zmeniť a žalovaný trvá na vykonaní týchto dôkazov na pojednávaní.

9. V čase rozhodovania súdom prvej inštancie súd v konaní rozhodoval na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov (§ 215 CSP). Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Aby strana konania mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia; predpokladom dôkaznej povinnosti je totiž povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností. Pokiaľ strana konania nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, tak spravidla nemôže ani splniť dôkaznú povinnosť. Pokiaľ ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti, bude mať pre stranu väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie. V prípade, ak strana konania aj tvrdí určitú skutočnosť, je jej povinnosťou tvrdenú skutočnosť preukázať.

10. V prejednávanej veci je potrebné zdôrazniť, že žalovaný neunesol nie len bremeno tvrdenia, ale ani dôkazné bremeno a do skončenia dokazovania uznesením na pojednávaní 28.06.2018 netvrdil relevantným spôsobom skutočnosti na svoju obranu a nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie. Správne poukázal žalobca na skutočnosť, že nestačilo žalovaným uvádzať, že skutok sa nestal takým spôsobom, ako to tvrdí žalobca, ale bolo jeho povinnosťou tvrdiť, ako inak sa skutok stal a mal na preukázanie svojich tvrdení navrhnúť vykonať dokazovanie. Po právnej stránke sa však nemôže považovať za relevantný taký všeobecný návrh na vykonanie dokazovania, ako to uviedol žalovaný. Žalovaný len vo všeobecnosti konštatuje, že sa objavil nový svedok, neuvádza jeho meno, adresu a dôležitý fakt, k čomu by mal byť tento svedok vypočutý, t.j. akými dôležitými informáciami tento svedok disponuje a odkiaľ tento svedok má informácie k prejednávanej veci (t.j. či ich videl, počul a pod.). Rovnako je to so spomínanými listinnými dôkazmi. Žalovaný nie len že počas konania neuvádzal, ale ani v odvolaní bližšie nešpecifikoval, aké nové listiny sa mali objaviť a nie je možné ani zistiť, čo majú preukazovať.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu závery súdu prvej inštancie o opodstatnenosti nároku žalobcu nemôžu zmeniť žalovaného všeobecné tvrdenia a jeho poukaz na nekonkrétne dôkazy. Žalovanému bola doručená predžalobná výzva žalobcu dňa 15.07.2016 (doručenka č.l. 6), platobný rozkaz dňa 20.10.2017 (doručenka č.l. 24), predvolanie na pojednávanie 26.02.2018 (doručenka č.l. 42), úradný záznam a zápisnica z pojednávania dňa 08.03.2018 (doručenka č.l.49), uznesenie a zápisnica z pojednávania dňa 13.06.2018 (doručenka č.l. 66), t.j. žalovaný so súdom písomne komunikoval, preberal si písomnosti a mal niekoľko možností tvrdiť rozhodné skutočnosti na svoju obranu a rovnako mohol navrhnúť vykonať dokazovanie na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný svoj právo nevyužil, preto súd prvej inštancie správne žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

12. Z uvedeného dôvodu odvolací súd vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

13. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP v odvolaní neúspešnému žalovanému. Žalobcovi však trovy odvolacieho konania nevznikli, k podanému odvolaniu žalovaného sa nevyjadril, preto žalobcovi odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že aj súd prvej inštancie mal o náhrade trov konania rozhodnúť výrokom, že žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Výrok súdu o trovách konania, že žalobca na ich náhradu nemá právo neobstojí, pretože žalobca má právo na náhradu trov konania, pretože bol v konaní úspešný, ale z dôvodu, že mu žiadne trovy nevznikli, mu ich súd nepriznáva.

14. Je tiež potrebné poukázať na to, že súd prvej inštancie mal pravdepodobne v rozsudku zaviazat' žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

15. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).